

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:1375

av Maria Ferm (MP)

Diskrimineringsfrågor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om omfattningen av diskriminering inom rättsväsendet.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om hatbrott vid och mot asylboenden.

Motivering

Miljöpartiet är medvetna om att diskriminering existerar inom rättsväsendet, precis som i samhället i övrigt. Det finns mycket forskning som konstaterar att så är fallet och det är viktigt att se över vilka konkreta åtgärder som kan vidtas för att lyfta dessa frågor. Miljöpartiet ser positivt på att regeringen tydliggjort att hatbrott kommer vara en prioriterad fråga för polisen.

Omfattningen av diskriminering inom rättsväsendet

I Brottsförebyggande rådets (Brå) rapport Diskriminering i rättsprocessen, om missgynnande av personer med minoritetsbakgrund eller utländsk bakgrund, konstateras att diskriminering inom rättsväsendet i hög grad existerar. Resultaten pekar på att det finns föreställningar inom rättsväsendet om att vissa minoritetsgrupper och vissa brottstyper hör ihop. Det finns också föreställningar om att personer med vissa typer av minoritetsbakgrund alltid förnekar brott och de tas därför inte på allvar i rättsliga sammanhang. Andra exempel handlar om att personer med utländsk bakgrund betraktas som mindre trovärdiga än etniska svenskar – på brottsplatsen, under brottsutredningen och i domstolsförhandlingen.

Fokus för Brås rapport om diskriminering i rättsprocessen är att visa hur diskrimineringen inom rättsprocesserna ser ut, men dessvärre innehåller rapporten inga

uppgifter om i hur stor utsträckning diskriminering förekommer. Sådan information är viktig för att kunna förändra situationen. Likhet inför lagen och ett rättsväsende fritt från diskriminering är en viktig och prioriterad fråga.

Statistik om hatbrott vid/mot asylboenden

Statens invandrarverk förde på 1990-talet statistik över olika händelser kring flyktingförläggningar. Dessa uppgifter sammanställdes och redovisades senare bland annat i boken Extremhögern av Stieg Larsson och Anna-Lena Lodenius.

Flyktingförläggningar låg ofta avskärmade från samhället i övrigt och det förekom återkommande rasistiska attentat mot dessa. I början av 1990-talet ökade antalen attentat mot flyktingförläggningar och enskilda invandrare och under 1991 och 1992 begicks 117 attentat mot flyktingförläggningar och 151 attentat mot invandrare utanför flyktingförläggningarna.

Numera har Migrationsverket ansvaret för Statens invandrarverks uppgifter när det gäller mottagande av asylsökande, men det förs ingen statistik kring händelser vid flyktingförläggningar/asylboenden så som det gjordes på 1990-talet.

Det skulle inte kunna gå att ge en rättvis bild av förekomsten av attentat mot flyktingförläggningar nu jämfört med på 1990-talet eftersom boendesituationen har förändrats enormt sedan dess – allt färre bor på asylboenden/anläggningsboenden och fler i så kallat eget boende – men det skulle vara värdefull information att samla in.

Enligt riksdagens utredningstjänst är det svårt att få fram siffror på området. Visserligen ingår brott mot flyktingförläggningar i Brottsförebyggande rådets hatbrottsstatistik, men de särredovisas inte. Inom svensk forskning verkar frågan om brott mot/kring flyktingförläggningar lysa med sin frånvaro, vilket regeringen borde överväga att åtgärda.

Maria Ferm (MP)